

ליל שישי, לסדר "יש בה עץ", תשע"ז לפ"ק, פה ברוקלין נ"י.

**כבוד מרן הגאון הגדול הרב הקדוש, בעל אילת השחר שליט"א, ראש מועצת גדולי התורה
ואתו עמו מרנן הגאונים הגדולים שרי וחכמי התורה שליט"א
העומדים בראש ישיבות הקדושות: סלובודקה, פוניבז', תושיה, חברון, עטרת ישראל, בית מתתיהו, סלונים**

אחרי הושטת שרביט הזהב למלכי רבנן, יהי רצון שבזכותם ובימיכם תראו נחמת ציון!

נתבקשתי מעורך העיתון הרשמי של קהלתנו הק' "יטב לב ד'סאטמאר", אשר נתגדלתי בחומותיה מיום הולדתי ועד
עתה, לכתוב לכם ע"ד גזירת גיוס הרובצת לפי דעתם על אחב"י הנאמנים לה' ולתורתו ע"ד המסורה לנו מדור דור, בארץ הקודש
אשר בעוה"ר כעת תחת שלטון חילוני רח"ל.

מה אומר ומה אדבר, סמוך לבי ובטוח שמעלת כבוד תורתכם יודעים היטב את הנעשה במקומכם. ואם יהיה דבר נעלם
מכם, בוודאי שהרבנים והראשי ישיבות דפה ימצאו דרך להודיעכם בדרך הראוי, ואין אני רואה את מקומי כאן בענין זה. וגם
מצד יותרת הכבוד, לא מצאתי לדבר יאות, שאברך צעיר מאוד ופשוט מאוד, יפנה אליכם במכתב להגיד לכם מה לעשות. חלילה
לי מעשות כדבר הזה, הלא מעכ"ת ראשי אלפי ישראל, ענקים - מעניקים חמה בקומתם (סוטה ל"ד, על הפסוק בפרשה זו),
וקבלתם במסורה דרכי הנהגת הדור בכלל, וענייני ישיבות בפרט, מצדיקים וגאונים מופלגים מדור שלפניהם, ואור פניכם קרני
הוד פאר והדר כל זמן שמזקינים בליעה"ר.

ולכן, כדי לקיים שניהם, (א) שלא להיות יוצא מן הכלל, קהל עדתינו יטב לב ד'סאטמאר, (ב) ושלא להיות מחוצף ועז
מצח, להיות קטן שבקטנים מדבר במקום גדול שבגדולים, האיר ה' עיני שאנצל הזדמנות זו לצורך ענין אחר, נחוץ כמו כן,
ואקוה שיהיו לרצון אמרי פי, כי הגיון לבי לשם שמים. ואם שגיתי, ולא ימצאו דברי חן בעיניכם, אנא חוסו על נפשי, ותסלחי
לי תיכף ומיד, כי לא אחפץ בקללת תלמיד חכם אפילו על צד ספק, ואני את נפשי הצלתי, אמן.

רצוני להודיעכם על מצב היהדות החרדית פה בגולה, עיר ניו יארק בארצות הברית, וגם בעיר הסמוך לה, ניו דז'רסי,
אשר לעיקוואוד בתוכה, שנים אלו המה ה"מרכז" ליהודים חרדים, בני ישיבה, חסידים ואנשי מעשה, רביים וראשי ישיבות,
ואלפי מרביצי תורה מחנכים ומחנכות, ארגוני חסד לאין מספר, מפעלי סגולות לאין צורך, קבוצי תהילים על קברו, וכו', מי
כעמך ישראל!

בכל זאת, מתוקף הגלות נשתבשו הדעות, ורק מיעוטא דמיעוטא נשארו בדעה צלולה. קשה לי מאוד לדבר סרה על
עם ישראל קדוש, אבל בעוה"ר הצליחו יחידים להשתלט על הציבור, וכמעט בכל קהילה קדושה בישראל הושיבו יחידים אלו
איש אשר אין רוח אלוקים בו, ועטרוהו בכסא האדמורות להיות לשר ולמלך, וכל אשר הוא אומר שופטים ושוטרים יראו שדבריו
יתקיימו.

האדמורים הללו, גם אלו אשר באו בשנים ועל ידי זה זכו להיות מראשי החותמים ומיושבים ראשונה במזרח, אין להם
זיק של גדלות או שלימות, לא בתורה ולא במידות, וכל שכן שלא עמלו יום בחייהם להתקדש וליטהר ממדרגה למדרגה. כולם
ירשו את המלוכה, במלחמה או בעקלתון, וביניהם גם אשר המוריש גופא ישב על כסאו מתוך ערעור. וכל דאגתם הוא לגדל
שמם ותפארת ביתם, ושרק הם יהיו מסדרי קידושין, וסנדק בברית, וממנים את בניהם וצאצאי צאצאיהם בתור מחנכים ורמ"ם
בישיבה ובמוסדות שתחת שלטונם, אע"פ שאין הם ראויים לכך בשום פנים.

ואני הכותב, מן השארית הפליטה, עומד וצווח לכם, בבקשה מכם, שלחו לנו לכל הפחות אחד מן הגדולים דשם,
שיבוא לכאן לעשות מהפכה, בו יבא ברנה להטעים את הציבור שלו קצת "רוחניות", קצת "גדלות", ללמדנו השגה והכרה
במוסר, באמונה, בקדושת ישראל, קדושת התורה, קדושת ארץ ישראל! די לנו באוכלי בשר ועורכי שלחנות, עשירים ובעלי
גאה, רעים וחטאים, הולכי ערכאות, שקרנים צבועים ובעלי מחלוקות! די!

למה נגרע? למה לא נחנך את ילדינו תחת השפעת גדול אמיתי, תלמיד חכם, ירא שמים, צדיק במעשיו וחסיד בדרכיו,
הלא ארצכם מלא כל טוב, וארצנו שממה. חסר לנו מאוד משפיע דגול משכמו ומעלה, שלא "שייך" לקהילה יחיד, בר דעת
ובעל מידות, זקן זה שקנה חכמה יתירה, מאיר פנים ומאור עינים, נועם שיח ודבש תחת לשונו, מרביץ תורה ומעמיד הדת, אשר
עליו נוכל להראות באצבע לצאצאינו "כל מה שיאמר – עשה! כי רוח אלוקים בו"!

מעכ"ת, איננו רוצה להטריחכם עוד במכתבי זה, ע"כ אשים קצני למילין, ואקווה שתבררו אמיתית דברי הנאמרים
באמת, הלוואי שנזכה לראות את מעכ"ת במסע קודש לכאן, לרומם הדת על תילה, להציל הכאבים ונאנחים תחת מאסר נפשי
ורוחני, וישמע בערי קרית יואל ובחוצות שיכון סקווירא, קול חירות וקול גאולה, עדי נזכה לביאת משיח צדקנו במהרה בימינו
אמן.

יואל קליין

פה גולת ברוקלין